

PANOS ELIOPOULOS

**ARISTOTLE AND THE STOICS ON FRIENDSHIP:
BORDERLESSNESS, HOSPITALITY AND THE COMMUNITY**

Abstract: The matter of borderlessness and hospitality must contain the item of foundations of a modern Cosmo-Polis. Hence, the discussion about the two highly influential schools of ancient thought of Aristotle and the Stoa is required. Individuals or minor nation-states, who abstain from major and central strategies, do not feel ready to be integrated in the global city of today while, at the same time, the global city culturally and financially invades their territories in the most relentless way. I sustain that this issue is not mainly a matter of national sovereignty but of the loss of the internal psychological link with the entity of the polis. The ideal of unconditional hospitality will always remain a daydream, a chimera, unless we manage to connect the *telos* of self improvement to the *telos* of our global city. The individual improvement, according to Aristotle and the Stoics, means collective improvement and leads to political friendship. In the excellent polis, all action must be taken in optimal political circumstances, according to the criterion of a social environment of openness that is not blind but retains its acute eyesight.

Keywords: Aristotle, Stoics, borderlessness, hospitality, community, global city

**ARISTOTEL ȘI STOICII DESPRE PRIETENIE : SPAȚIUL FĂRĂ GRANIȚĂ,
OSPITALITATE ȘI COMUNITATE**

Rezumat: Problema spațiului fără graniță și cea a ospitalității trebuie să o implice pe cea a fundamentelor unui Cosmo-Polis modern. De aceea, este necesară discuția despre cele două foarte influente școli antice, cea Aristotelică și cea Stoică. Indivizii sau statele-națiune mici, care se abțin de la strategii majere sau centrale, nu se simt pregătite să fie integrate în orașul global actual, în timp ce orașul global, din punct de vedere cultural și financiar, invadează teritoriul primului, în modul cel mai asiduu. Susțin că această problemă nu este în principal una ce ține de suveranitate, ci una a pierderii conexiunii interne psihologice cu entitatea polisului. Idealul ospitalității necondiționate va rămîne întotdeauna o iluzie, o himeră, până când nu reușim să conectăm *telos*-ul îmbunătățirii personale cu *telos*-ul orașului nostru global. Evoluția individuală, din punctul de vedere al lui Aristotel și al stoicilor, înseamnă îmbunătățire colectivă, conducându-ne la prietenie politică. Într-un polis desăvârșit, toate deciziile trebuie luate în circumstanțe politice optime, în acord cu criteriul unui mediu social deschis, care nu este orb, ci își păstrează perspicacitatea optică.

Cuvinte-cheie: Aristotel, stoicii, spațiul fără graniță, ospitalitate, comunitate, oraș global.

CHRISTOPHER VASILLOPULOS

EURIPIDES AND SOCRATES NIETZSCHE'S UNNATURAL ENEMIES

Abstract: In *Birth of Tragedy*, Nietzsche sees in Euripides the destroyer of tragedy. In the process of condemning Euripides, Nietzsche also caricatures Socrates, the 'demon logician.' Accusing Euripides of being the 'mask' of Socrates, Nietzsche conjures up an anti-tragic monstrosity, the twin 'spectators,' Euripides/Socrates, who in tandem ushered in the Age of Rationalism, including its anti-poetic horrors, including the twentieth century's global wars, which he prophetically anticipates. Contending that Nietzsche intentionally distorts the two Greeks, this paper offers an interpretation of his thought which may account for his attacks.

Keywords : *Nietzsche, Euripides, Socrates, Greek Tragedy*

EURIPIDE ȘI SOCRATE. INAMICII NENATURALI AI LUI NIETZSCHE

Rezumat: În *Nașterea tragediei*, Nietzsche îl vede pe Euripide ca fiind cel care distruge tragedia greacă. În condamnarea lui Euripide, Nietzsche îl caricaturizează, de asemenea, și pe Socrate, „logicianul demonic”. Acuzându-l pe Euripide că este o „mască” a lui Socrate, Nietzsche invocă monstruoșitatea antitragică, a celor doi „spectatori”, Euripide și Socrate, care, împreună, inaugurează Era Raționalismului, ce cuprinde ororile antipoetice, precum și cele două războaie mondiale, pe care, în mod profetic, filosoful german le-a anticipat. Cuprinzând ceea ce în mod intenționat Nietzsche distorsionează la cei doi greci, acest articol oferă o interpretare a gândirii filosofului, gândire care poate da seama de atacurile sale din *Nașterea tragediei*.

Cuvinte-cheie: *Nietzsche, Euripide, Socrate, tragedia greacă*

CRISTINEL TRANDAFIR

CONCEPTUL DE „STIL” LA NIETZSCHE

Rezumat: În acest articol vom căuta să determinăm sensul pe care conceptul de stil îl capătă în întreaga gândire a lui Nietzsche. Încercarea noastră deși este în aparență una destul de simplă, și asta din pricina deselor referiri pe care autorul german le face în lucrările sale cu privire la acest concept, în realitate ea se dovedește a fi încărcată de dificultăți. Aceste dificultăți provin în primul rând din originalitatea perspectivei filosofice, înlăuntrul căreia Nietzsche își va elabora atât teoria sa despre

stil, cât și, conștient sau nu, întreaga sa operă. În paginile ce urmează vom căuta să surprindem înțelesul acestei perspective filosofice nietzscheene, apoi, odată cu schițarea intuitivă a acesteia din urmă, vom încerca să determinăm sensul conceptului nietzscheean de stil.

Cuvinte cheie : stil, voința de putere, voința de voință, voința de reprezentare, limbaj

THE CONCEPT OF STYLE AT NIETZSCHE

Abstract: In this article we seek to determine what is the meaning of the concept of style in Nietzsche's thinking. Our attempt though apparently quite simple and that because of frequent references to the German author makes in his work on this concept, in reality it turns out a not free from difficulties. These difficulties arise primarily from the inner perspective that Nietzsche originality develops their theory of style. This perspective in question is designed to start from what Nietzsche believed to be a phenomenon that manifests itself in the depths of origin of all life: the will to power.

Keywords: style, will power, will to will, the will of representation, language.

ANALELE UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA – SERIA FILOSOFIE, nr. 27 (1/2011)

VIOREL GHENEA

WILLIAM JAMES: REALIST SAU ANTIREALIST?

Rezumat : Se poate remarca, în cadrul disputei actuale realism-antirealism, tendința de a revendica, de o parte sau de alta, concepții ale unor filosofi clasici cu rolul de a întări poziția respectivă prin autoritatea numelui lor. În acest articol ne interesează raportarea lui James la realism urmărind relația sa cu empirismul, modul în care înțelege maxima pragmatistă și teoria sa despre adevăr. Scopul nostru nu este atât acela de a răspunde la întrebarea dacă James este realist sau antirealist cât, mai degrabă de a arăta că întrebarea este greșit formulată și că se bazează pe o presupuziție greșită, aceea că, scoasă din contextul istoric propriu, gândirea unui filosof poate fi folosită pentru a sluji ca argument al autorității în dispute care nu îi sunt specifice. În ceea ce privește disputa actuală realism-antirealism, susținem că perspectiva oferită de filosoful american ar sluji mai degrabă la depășirea controverselor decât la sprijinirea uneia sau alteia dintre tabere.

Cuvinte-cheie: realism, antirealism, pragmatism, teoria pragmatistă a adevărului, William James.

WILLIAM JAMES: REALIST OR ANTIREALIST ?

Abstract: One my remark in the recent Realism/Antirealism debate the tendency to claim, on one side or the other, the conceptions of some classical philosophers with the purpose to reinforce a perspective with the authority of their names. In this article I am focused on how William James, one of the most important classical American Pragmatists, sees the Realism issue. I will analyze its relation with the Empiricism, the way of how James understands the pragmatic maxima, and his theory about truth. Our goal is not answering the question if James is a realist or an antirealist but rather to demonstrate that the question itself is wrong formulated. In my opinion, it is wrong to characterize James's philosophy in a realist or an antirealist perspective, because his intention is not that to take a position in that issue. The American philosopher tries to accomplish a theory, trough his pragmatism, in which he criticizes traditional philosophy and also developing a new attitude in the philosophy field. In what concerns the recent realism/antirealism debate I hold that the perspective offered by the American philosopher may serve rather to get beyond the debate than sustaining one side or the other.

Key-words: realism, anti-realism, pragmatism, pragmatist theory of truth, William James.

ANALELE UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA – SERIA FILOSOFIE, nr. 27 (1/2011)

ALEXANDRU SURDU

MIRCEA FLORIAN, CONTRIBUȚII LOGICO-FILOSOFICE

Rezumat: Dintre toți elevii lui Titu Maiorescu, cel care a reușit cele mai bune performanțe în domeniul logicii a fost Mircea Florian. Pe linie maioresciană, el a realizat traducerea lucrării lui Aristotel Organon, traducere care, împreună cu studiul introductiv, este încă principala lucrare consultată de către studenți și cercetători. Ea a stat la baza traducerilor ulterioare, începute de Aram M. Frenkian și continuate de către Constantin Noica. Mircea Florian socotea că mijlocul de soluționare a „crizei filosofice” contemporane este „reformarea” disciplinelor filosofice, în primul rând a logicii, reformă ce implică orientarea gândirii după obiecte, nu a obiectelor după gândire, și o fundamentare ontologică a cunoașterii. În acest sens, lucrarea sa fundamentală, *Recesivitatea ca structură a lumii*, reprezintă o continuare a preocupărilor sale de logică, fiind o lucrare monumentală de logică dialectico-speculativă binară.

Cuvinte-cheie : logică, Aristotel, experiență, logică dialectico-speculativă, categorii, recesivitate

MIRCEA FLORIAN'S LOGICAL AND PHILOSOPHICAL CONTRIBUTIONS

Abstract: Among Titu Maiorescu's disciples, Mircea Florian had the best performances into the logic field. Following his teacher, he translated Aristotle's Organon. His introductive study and his translation are still the main works used by students and researchers. This work played a big roll in later translations, such as the one initiated by Aram M. Frenkian and accomplished by Constantin Noica. Mircea Florian claims that the solution for the "philosophical crisis" is the reestablishing of philosophy's subjects, such as logics, and this reform requires intentionality towards objects, nor objects towards thinking. Furthermore, it is needed an ontological background of knowledge. Therefore, his main work, *Recesivitatea ca structură a lumii*, represents his logic studies, and at the same time it is a brilliant dialectical and speculative work of logics.

Keywords: logic, Aristotle, experience, dialectical and speculative logic, categories, recessive.

ANALELE UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA – SERIA FILOSOFIE, nr. 27 (1/2011)

IOAN N. ROȘCA

EXISTENȚĂ ȘI DIALECTICĂ BINARĂ LA MIRCEA FLORIAN

Rezumat: Autorul arată că Mircea Florian socotește că unitatea lumii nu rezidă într-o anumită esență ci în existență, care cuprinde toți existenții finiți. De asemenea, el evidențiază faptul că Mircea Florian consideră că unitatea lumii se realizează nu doar prin relații de cauzalitate ci și prin relații recesive. Termenii recesivi sunt termenii legați în mod necesar unul de celălalt, unul fiind mai puternic, dominant, altul mai slab dar, de multe ori, superior valoric. Autorul consideră că explicația lumii concepută de Mircea Florian, care implică atât noțiunea de existență cât și cea de dialectică binară, este una valabilă, asemenea altor moduri de a concepe lumea.

Cuvinte cheie: dat indeterminat, existență, recesiv, dialectică binară

EXISTENCE AND BINARY DIALECTIC AT MIRCEA FLORIAN

Abstract: The author demonstrates the inner structure of the Florian's idea concerning the unity of the world. This unity doesn't have an essence, but an existence which has in itself all the final existentials. Furthermore, the author shows that for Mircea Florian the unity of the world is accomplished not only through causal relations, but through recessive relations too. The recessive concepts are necessary connected, even one is stronger and dominant and other less dominant,

while still having superior values. The author considers that the Florian's explanation upon binary and existence is available at the same time as other meanings or arguments are available too.

Keywords: non-determination of given, existence, recessive, binary dialectic.

ANALELE UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA – SERIA FILOSOFIE, nr. 27 (1/2011)

ADRIANA NEACȘU

« REALITATE » ȘI « EXISTENȚĂ » ÎN ANGRENAJUL RECESIV AL LUMII
IMAGINAT DE MIRCEA FLORIAN

Rezumat: Analizând mecanismul recesivității conceput de M.F., autoarea remarcă flexibilitatea categoriilor, care pot căpăta roluri distincte în diferite structuri de existență. Ea evidențiază faptul că există însă câteva noțiuni care, integrate în mai multe structuri duale, își mențin în toate condiția dominantă, ceea ce arată semnificația deosebită pe care, din perspectiva filosofului, o au ele în configurarea lumii. Aceste categorii sunt: materie, schimbare, realitate și existență. Autoarea analizează pe larg semnificația ultimelor două în explicația pe care filosoful o propune asupra lumii, subliniind că preocuparea deosebită a lui Florian pentru categoria realului și cea a existenței este ilustrativă pentru orientarea lui ontologică generală realistă, și se află în concordanță cu recunoașterea rolului dominant al materiei și schimbării în univers.

Cuvinte-cheie: mecanism recesiv, realitate, existență, existență reală, existență nonreală, ireal, ideal, suprarreal, fenomen.

REALITY AND EXISTENCE IN THE RECESSIVE MECHANISM OF THE
WORLD, IMAGINED BY MIRCEA FLORIAN

Abstract: Analyzing the recessive mechanism of Mircea Florian, the author noticed the flexibility of categories, which can have distinguish rolls depending by the tipe of existence's structures. The author reveals the fact of an area of existing concepts which, if they are integrated into dual structures, they hold the dominant position. This makes Mircea Florian claiming that those dominants have in the architecture of the world. These categories are called matter, change, reality and existence. The author analyses the general meaning of the world in Mircea Florian's vision, pointing up the Florian's concernment about category of real or concerning the existence in general; this demonstrates ontological aspects of his philosophy and, finally, it illustrates the dominant roll of the matter and the roll of change in whole universe.

Keywords: recessive mechanism, reality, existence, real existence, non-real existence, illusory, ideal, surreal, phenomenon.

BRUCE A. LITTLE

BEAUTY: A DEFEATER OF NATURALISM

Abstract: The question in this paper starts from the idea if the naturalism can; in fact, provide an adequate worldview within which to define beauty. In this paper, I will argue that beauty, as a universal phenomenon within the human experience, strongly suggests that reality is more than matter. The phenomenon of beauty is not biologically explainable. Beauty has no substance, it is not objectively measurable. Although it is possible to measure brain activity when one experiences beauty, the brain activity does not create the experience of beauty, it simply records it. Biological/chemical explanations fail as an explanation for beauty which implies the idea that the naturalism as a worldview is an inadequate view of reality.

Keywords: beauty, naturalism, physics, experience, phenomenon.

FRUMOSUL : O SUPOZIȚIE A NATURALISMULUI

Rezumat: Problematika în această lucrare pleacă de întrebarea dacă naturalismul poate, în fapt, să producă o perspectivă adecvată în interiorul căreia putem să definim frumosul. În acest articol, voi susține faptul că frumosul, ca fenomen universal al experienței umane, sugerează că realitatea este mai mult decât materială. Fenomenul frumosului nu este biologic explicabil. Frumosul nu are substanță și nu este obiectiv măsurabil. Chiar dacă este posibil să măsurăm activitatea creierului cuiva care experimentează frumosul, nu activitatea creierului creează experiența frumosului, ci pur și simplu o înregistrează. Explicațiile biologice/chimice nu sunt valide în privința frumosului, lucru care implică ideea că naturalismul, ca perspectivă globală, este o abordare inadecvată a realității.

Cuvinte-cheie: frumusețe, naturalism, fizică, experiență, fenomen.

CLAUDE KARNOUOH

CONTINUE ET OCCULTATION

**ART ET POLITIQUE EN EUROPE POSTCOMMUNISTE : L'EXEMPLE DU
MUSEE DE L'ART SOCIALISTE DE BUDAPEST**

Abstract: Considering the idea that since the beginning of urban civilization the political power sought to use many artistic ways to be symbolized of, and to imposed itself to public opinion, and furthermore claiming that political changing determines, in every moment, reshaping of those structures, the author shows how, after the Communism fall, in Eastern Europe the political aesthetic from that time has

been replaced by a new one. His main idea is that political culture of the post-communist states is representative for how new political elites relate with the communist past. For the reason that actual elites are the same as the communist times, it results ambiguities, in which we can find mixed the conservationist, the exclusion or the occultation tendencies. Arguing his position, the author analyzes the open museum of socialist art from Budapest, which is relevant to this item.

Keywords: communism, post-communism, transition, political aesthetic, socialist realism, public place sculpturing.

**CONTINUITATE ȘI OCULTARE.
ARTA ȘI POLITICA ÎN EUROPA POSTCOMUNISTĂ :
EXEMPLUL MUZEULUI DE ARTĂ SOCIALISTĂ DIN BUDAPESTA**

Rezumat: Pornind de la punctul de vedere că încă de la începutul civilizației urbane puterea politică s-a folosit de numeroase forme artistice care s-o simbolizeze și s-o impună conștiinței publice, precum și de la faptul că schimbarea puterii a determinat, de fiecare dată, transformarea acestor forme, autorul prezintă modul în care, în Europa de est, după căderea regimurilor comuniste, esteticul politic existent a fost înlocuit cu altul nou. Teza sa este că politica culturală a statelor postcomuniste este ilustrativă pentru modul de raportare a noilor elite politice la trecutul comunist. Cum aceste elite sunt în bună măsură aceleași din vremea comunismului, de aici rezultă multă ambiguitate, în care se amestecă deopotrivă tendințele de conservare, eliminare și ocultare. Pentru a-și demonstra teza, autorul face o analiză a muzeului în aer liber de artă socialistă din Budapesta, care i se pare reprezentativ acest sens.

Cuvinte-cheie: comunism, postcomunism, tranziție, esteticul politic, realism socialist, sculpura locurilor publice.

ANALELE UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA – SERIA FILOSOFIE, nr. 27 (1/2011)

ANA BAZAC

TRAVAIL ET ACTION: LA PHILOSOPHIE FACE AU DEFI DU CACHE

**MUNCĂ ȘI ACȚIUNE: FILOSOFIA ÎN FAȚA SFIDĂRII A CEEA CE ESTE
ASCUNS**

Rezumat : Lucrarea începe de la conceptele de muncă și acțiune așa cum au fost ele concepute în celebra carte *Condiția umană* pe care Hannah Arendt a publicat-o în 1958. Urmărind logica autoarei, analiza caută să sesizeze perspectivele deschise în cercetarea ei. Aceste perspective – care pot fi interpretate în cheie optimistă sau pesimistă, utopică sau realistă – pot fi asamblate de filosofie tocmai pentru a se apropia de scopul său de ultimă instanță: cum să se generalizeze la nivelul umanității o viață creatoare și plăcută. Filosofia este capabilă să cerceteze condițiile de posibilitate ale acestui scop. Dar până în epoca modernă, curentul principal al acestei

cercetări a fost promovat de o serie de gânditori care au neglijat sau chiar ascuns fenomenul fundamental al muncii în ipostaza sa non-intelectuală. Există, cert, o anumită continuitate între aceștia și Hannah Arendt. În același timp, raționamentul ei este fructuos tocmai prin sugestiile de handicapuri și speranțe democratice din „capitalismul târziu” (Mandel, Habermas). Miza lucrării de față este evidențierea universalului în reprezentările filosofice ale problemei.

Cuvinte-cheie: Hannah Arendt, condiție umană, muncă, acțiune, domeniu public, domeniu privat, perspective umane.

LABOUR AND ACTION: PHILOSOPHY IN FRONT OF THE HIDDEN

Abstract: The paper starts from the concepts of labour and action as they were conceived by Hannah Arendt in her famous book written in 1958, *The Human Condition*. The analysis aims at grasping the perspectives following from the logic of the author. These perspectives – which could be interpreted in an optimistic or pessimistic, utopian or realistic key – could be assembled by philosophy in order to approach its last instance end had in view: how to generalise a creative and pleasant life at the level of humankind as such. Philosophy is able to research the conditions of possibility of this end. But till the modern era the mainstream of this research was promoted by a series of thinkers who neglected or even hid the fundamental phenomenon of labouring in its non-intellectual hypostasis. Certainly there is continuity between these thinkers and Arendt. At the same time, her reasoning is fruitful in suggesting handicaps and democratic hopes concerning our “late capitalism” (Mandel, Habermas). The stake of the present paper is to emphasise the universal in the philosophical representations of the problem.

Keywords: Hannah Arendt, human condition, labour, work, action, public realm, private realm, human perspectives.

ANALELE UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA – SERIA FILOSOFIE, nr. 27 (1/2011)

DAN LAZEA

POST-SECULAR EUROPE AND THE ROL OF RELIGION IN PUBLIC AND POLITICAL SPHERE

Abstract: The article focuses on the debate about the role of religion in both public and political sphere, a debate which was deeply influenced by the philosophy of Jürgen Habermas. Still, the main claim of the article is that Habermas’ normative theory has certain inherent limits due to the fact that the European modernity and the subsequent secularization are his main references. The article starts by preparing the ground for the idea that the European case is rather exceptional, as suggested by the distinction operated by Casanova between terms like secular, secularization, and secularism. The main part of the paper examines the philosophical contributions of Habermas to the theory of deliberative democracy and his later writings on religion in European contemporary societies. Finally, the last part will reinforce the argument

by considering Taylor's account of phenomenological condition of religious experience in contemporary society.

Keywords: deliberative democracy, Habermas, public sphere, religious pluralism, secularism.

EUROPA POST-SECULARĂ ȘI ROLUL RELIGIEI ÎN SFERA PUBLICĂ ȘI POLITICĂ: HABERMAS REVIZITAT

Rezumat: Articolul se concentrează asupra rolului religiei atât în sfera publică cât și în cea politică, o dezbatere ce a fost marcată substanțial de filozofia lui Jürgen Habermas. Cu toate acestea, principala idee a articolului este că teoria normativă a lui Habermas are anumite limite inerente, limite cauzate de faptul că principalele referințe ale teoriei sale sunt modernitatea europeană și secularizarea care i-a urmat. Articolul începe prin a introduce ideea conform căreia cazul european este mai degrabă unul excepțional, așa cum sugerează distincția operată de Casanova între termeni precum secular, secularizare și secularism. Principala parte a articolului examinează contribuțiile filozofice ale lui Habermas la teoria democrației deliberative precum și ultimele lucrări ale acestuia dedicate religiei în societatea Europeană contemporană. În sfârșit, ultima parte va întări argumentul principal al lucrării prin considerarea bilanțului realizat de Taylor condiției fenomenologice a experienței religioase în societatea contemporană.

Cuvinte cheie: democrație deliberativă, Habermas, sfera publică, pluralism religios, secularism.

ANALELE UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA – SERIA FILOSOFIE, nr. 27 (1/2011)

MARIUS LEONARD POPESCU

RAȚIONALITATEA ÎN PERSPECTIVA MODELULUI PARADIGMATIC AL ȘTIINȚEI

Rezumat: Acest studiu încearcă să contureze o imagine determinată a conceptului de raționalitate a științei, așa cum se constituie ea în cadrul unui anumit model al științei. Aceasta nu înseamnă că am căutat să dăm o definiție a acestui concept, ci doar că ne-am străduit să identificăm câteva din notele specifice ce contribuie la obținerea lui. În acest scop, am pornit de la prezentarea ca atare a modelului științei în cadrul căruia se formează această perspectivă asupra raționalității, a surselor și presupuzițiilor ce stau la baza acestuia. Am continuat cu implicațiile pe care le are funcționarea efectivă a științei în acest mod asupra ideii de raționalitate.

Keywords: rationality, science, paradigm, scientific consensus, Th. Kuhn.

RATIONALITY WITHIN THE PERSPECTIVE OF THE PARADIGMATIC MODEL OF SCIENCE

Abstract: In this study, I try to outline a determined image to the concept of rationality of science, as it is constituted within a certain science pattern. This does not mean that I have sought to provide a definition to the concept, but I only attempted to identify few of the specific notes that contribute to its outcome. Thus, I have set out from the presentation as such of the science pattern within which this approach to rationality is shaped and from the sources and presumptions upon which it is based. I have continued with the implications that the effective performance of science has upon this idea of rationality.

Cuvinte-cheie: raționalitate, știință, paradigmă, consens științific, Th. Kuhn.

ANALELE UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA – SERIA FILOSOFIE, nr. 27 (1/2011)

ANDREEA DRAGOMIR, BOGDAN ANDREI

MIRCEA DJUVARA TEORETICIAN AL FILOSOFIEI DREPTULUI

Rezumat: Personalitate marcantă a filosofiei juridice românești din perioada interbelică, Mircea Djuvara a urmărit să evidențieze particularități ale dreptului în diferite domenii ale acestuia, preocupat fiind să susțină cu argumente temeinice propriile idei. Gânditorul a analizat specificul dreptului, pornind de la compararea planurilor de realitate corespunzătoare științelor care le studiază. O altă importantă contribuție a lui Mircea Djuvara s-a produs în planul analizei raportului dintre drept, stat și națiune, ajungând la concluzia că poporul roman își întemeiază dreptul pozitiv pe viața națională.

Cuvinte cheie: drept, stat, sociologie, morală, libertate

MIRCEA DJUVARA THEORIST OF THE PHILOSOPHY OF LAW

Abstract: Leading figure of the legal philosophy of interwar Romanian Mircea Djuvara sought to highlight features of its various fields of law, is concerned with arguments to support their good ideas. Thinker examined specific law, based on comparison of the corresponding real plans to study sciences. Another important contribution of Mircea Djuvara plan occurred as a ratio analysis, state and nation, concluded that the Romanian people base their lives on national positive law.

Keywords: law, state, sociology, ethics, freedom